

res fradraget for pensionskasser m.v. i § 9, stk. 2. For livsforsikringselskaber m.v. videreføres fradraget for formueforvaltningsomkostninger indirekte via lagerbeskatningen i § 8, da de formueforvaltningsomkostninger, der er afholdt af de ufordelte midler, har nedsat ultimoværdien af indkomstårets ufordelte midler og dermed beskatningen efter § 8. For god ordens skyld bemærkes, at livsforsikringselskabet som udgangspunkt har fradrag i den selskabsskattepligtige indkomst for omkostninger efter de nærmere regler i statsskatteoven m.v. om fradrag for driftsomkostninger. De skal imidlertid samtidig indtægtsføre de formueforvaltningsomkostninger, som dækkes af de ufordelte midler. Fradraget i den selskabsskattepligtige indkomst bliver herved nedbragt med et beløb svarende til det beløb, der er givet (indirekte) fradrag for i de ufordelte midler efter pensionsafkastbeskatningsloven.

For markedsrenteprodukter foreslås fradragsretten i institutbeskatningen erstattet af en individuel fradragsret i beskatningsgrundlaget efter § 4 eller § 4 a for den enkelte pensionskunde. Der er ikke tilsigtet nogen udvidelse af fradragsretten, men blot en omplacering af fradragsretten fra institutniveau til individniveau. Der er med andre ord ikke tilsigtet nogen ændring i, hvilke typer formueforvaltningsomkostninger, der er fradragsberettigede efter gældende regler og efter den nye pensionsafkastbeskatningslov på henholdsvis institut- og individniveau.

Efter gældende regler bliver pensionsinstituttet beskattet af årets formueafkast, dvs. både den del, der henføres til egenkapitalen, ufordelte bonusreserver og til pensionsopsparerne. Pensionsinstituttet kan således udnytte hele fradraget for formueforvaltningsomkostninger. Efter omlægningen af pensionsafkastskatten til individniveau er pensionskunden skattepligtig af den del af formueafkastet, der tilskrives depotet. Pensionskassen er skattepligtig af resten af formueafkastet efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvorimod skattepligten af denne del for livsforsikringselskaber er fordelt mellem en midlertidig pensionsafkastbeskatning af tilvæksten i de ufordelte bonusreserver og selskabsbeskatning af egenkapitalen.

Markedsrenteprodukter (bemærkningerne til forslaget anvender generelt de populære betegnelser for forsikringer med og uden ret til rentebonus – nemlig henholdsvis gennemsnitsrenteprodukter og markedsrenteprodukter. I selve lovteksten anvendes betegnelserne forsikring med ret til rentebonus og forsikring uden ret til rentebonus) er f.eks. unit-linked ordninger, der tegnes i forsikringselskaber og pensionskasser, hvor pensionsopspareren har direkte indflydelse på investe-

ringen af pensionsmidlerne, og hvor pensionsopsparerens afkast i den rene udgave følger de faktisk foretagne investeringer. For markedsrenteprodukter er såvel formueforvaltningsomkostninger som afkast individuelle størrelser, der afhænger af den enkelte kundes investeringsstrategi m.v. Der er desuden ingen ufordelte bonusreserver tilknyttet markedsrenteprodukter, der kan bruges til at afholde kundens formueforvaltningsomkostninger. Pensionsopsparere med markedsrenteprodukter skal således betale deres egne investeringsomkostninger, hvorfor en fradragsret på institutniveau ikke er anvendelig efter omlægningen af pensionsafkastbeskatningen.

For god ordens skyld bemærkes, at et livsforsikringselskab ikke har fradrag i selskabsskatten for de formueforvaltningsomkostninger, der efter forslaget er afholdt direkte af pensionsopspareren. I den situation, hvor selskabet i første omgang afholder formueforvaltningsomkostningerne, der efterfølgende refunderes af kunden, hvorved det bliver kunden, der endeligt afholder formueforvaltningsomkostningerne, får livsforsikringselskabet fradrag i den selskabsskattepligtige indkomst for formueforvaltningsomkostningerne som driftsomkostninger, ligesom kundens refusion af formueforvaltningsomkostningerne medregnes til den selskabsskattepligtige indkomst som en indtægt.

Til nr. 14

Der er tale om en teknisk ændring. § 10, stk. 2, vedrører beregning af overgangsfradrag for ordninger i livsforsikringselskaber, pensionskasser og pensionsfonde. Efter bestemmelsen skal beskatningsgrundlaget for den enkelte ordning nedsættes forholdsmæssigt efter forholdet mellem på den ene side den laveste af enten hensættelserne ultimo indkomståret med tillæg af kollektivt bonuspotentiale eller præmiereserven opgjort ved udgangen af 1982 med tillæg af fordelt bonus, der ikke er overført til præmiereserven, og en forholdsmæssig andel af ufordelte beløb indeholdt i bonusfonden på dette tidspunkt, bortset fra hensættelser vedrørende livrenter uden ret til bonus tegnet før den 1. maj 1982, og på den anden side hensættelserne ultimo indkomståret. Der kan bortses fra en forholdsmæssig andel af kollektivt bonuspotentiale ved opgørelsen af indkomstårets hensættelse, hvis der samtidig bortses fra en forholdsmæssig andel af ufordelte beløb indeholdt i bonusfonden ved udgangen af 1982.

Det foreslås, at henvisningen til kollektivt bonuspotentiale ændres til ufordelte bonusreserver. Herved sikres det, at det er en forholdsmæssig andel af alle de ufordelte midler i pensionsinstituttet, der efter bestem-